

ԵՐԱՆԵԼԻ ԳՐԻԳՈՐ ՍՔԱՆՋԵԼԱՔՈՐԾԻ ԽՕՍՔԸ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԻՆ ՄԱՍԻՆ

Ահաւասիկ կոյսը պիտի յղանայ
 Եւ ծնի էմամանուէր, որ թարգմանաբար
 կը նշանակէ Աստուած մեզի հետ:
 Այսուհետեւ Աւետարանը այս դէպքը չի
 պատմեր որպէս ապագային ըլլալիքը, որ
 յոյսով կ'ակնկալենք տեսնել, այլ՝ որպէս
 եղած ու կատարուած իրողութիւն մը:
 Պէտք է զարմանանք եւ պէտք է պատմենք.
 կանխաւ այս դէպքը հրեաներուն կողմէ
 կը խօսուէր, որովհետեւ անոնց մօտ իսկ
 պատահեցաւ. բայց մեր կողմէ հաւատք
 ընծայուեցաւ, որովհետեւ առիճ, ընդունեցանք
 Եւ հաւատացինք: Հրեաներու կողմէ կը
 հռչակուէր, որ ահաւասիկ կոյսը պիտի յղանայ.
 դէպքի մասին խօսելու խաչ հանդիմանալ
 մօտ եղաւ, իսկ շահն ու արդիւնքը՝
 եկեղեցւոյ մօտ: Հին Ուխտը օրինագրքի
 պատուական մարգարիտը: Ան ծիրանի
 զգեստներու բուրդը ներկեց, իսկ սա
 ծիրանի պատմութեանը հագաւ: Կոյսը
 Հրեայ էր, որ ծնաւ Յիսուս եւ ամբողջ
 աշխարհը ընդունեցաւ զայն: Ժողովուրդը
 սնուցանեց եւ խնամեց զայն, եկեղեցին
 ընդունեցաւ եւ պտուղ տուաւ: Անկէ
 ստացաւ այգիի դաշտը եւ ասկէ ճշմարիտ
 ողկոյզը: Անոնք ողկոյզի ճիւղը ճմլեցին,
 Անոնք ցորենի հատիկը ցանցին, իսկ
 հեթանոսները հաւատով հասկը հնձեցին:
 Հրեաները խոպան դառնալով
 խեղդուեցան փուշերու նէջ, իսկ
 հեթանոսները հարստացան զմայլելի
 պտուղներով: Անոնք օրէնքի ականջները
 կը մեկնեն, իսկ հեթանոսները կեանքի
 պտուղը կը կթեն:

«Ահա կոյս պիտի յղանայ» մեկնէ՝
 մեզի, ո՛վ Հրեայ. ըսէ՛, ինչպէս ըսիր
 Հերովդէսի մօտ, կոյսը գով ծնաւ:

Անոր ըսիր որպէս զի սպաննէ մանուկը.
 եւ ինձմէ կը պահես՝ որովհետեւ զայն կը
 պաշտեմ: Ըսէ՛ ինձի, Հրեայ, կոյսը
 ծնունդ տուա՞ւ թէ ոչ: Ինչո՞ւ խաբեցիր
 Հերովդէսը որ քեզի հարցուց թէ ո՞ւր
 պիտի ծնի Քրիստոս: Դուք չէ՞ որ
 Հերովդէսի հարցնելուն առթիւ վկայ կը
 բերէք Միհիէ մարգարէն որ ձեր խօսքը
 հաստատէ եւ ձեր ըսածը վաւերացնէ
 հետեւեալ կերպով. Դուն Բեթղեհէմ
 տունը եփրատի, Յուդայի Իշխաններուն
 մէջ որեւէ կերպով կրտսեր չես. քեզմէ
 ինձի իշխան մը պիտի ելլէ որ իմ
 ժողովուրդիս՝ Իսրայէլի՝ հովուութիւն
 պիտի ընէ: Մի՞թէ ես տեղը կամ գիւղը
 գիտէի, կամ ծնունդի կերպէն տեղեակ
 էի. չէ՞ որ մարգարէները գուշակեցին եւ
 յայտարարեցին զայն որպէս Աստուած:
 Եսայի կ'ըսէ. ահա կոյսը պիտի յղանայ
 եւ ծնի որդի մը, եւ պիտի կոչեն զայն
 էմամանուէր, որ կը թարգմանուի Աստուած
 մեզի հետ: Եւ եթէ կատարուեցաւ
 մարգարէութիւնը, պէտք է հաւատաս:

Մի՞թէ մենք երբեք երբայեցիներու
 լեզուն գիտէինք խօսիլ: Բայց դուք մեզի
 օրէնքը եւ մարգարէները մեկնեցիք եւ
 սորվեցուցիք, եւ մենք անկից ի՞նչ
 սորվեցանք, եթէ ոչ այն՝ որ ծնունդէն
 առաջ եւ ետք կոյսը կոյս էր: Ծնունդ
 տուաւ կոյսը, ո՛չ այնպէս ինչպէս որ իմ
 կամեցաւ՝ այլ այնպէս ինչպէս որ
 ծնածը կամեցաւ: Մարմնի բնութեան
 համաձայն չէր առաջնորդուէր ան, եւ ոչ
 ալ բնութեան պարտադրանքին տակ կը
 մտնէր. այլ՝ որպէս մարմնական բնութեան
 տէրը: Պիտանի պատեք ազմիկ-
 ներ եւ մարդասէր դատախազներ որ
 Բեթղեհէմ ծնածը որպէս Աստուած եւ

Աստուծոյ Որդի յայտարարեցին եւ մտորի մէջ ծածկուածը որպէս ամէնուն տէրը քարոզեցին, եւ ան որ այրին մէջ կծկուած կը քազմէր, ակամայ որպէս Աստուած ցոյց տուին: Անոնք երախտաւորներ եղան, ո՛չ կամովին, քարեկամներ՝ ո՛չ իրենց համոզումով, որովհետեւ անոնք կ'ուզէին պահել, քայց յայտնեցին եւ չհաւատացին:

Կը տեսնե՞ս տգէտները՝ ուսուցիչ դարձան, որովհետեւ չեն գիտեր այն ինչ որ կ'ուսուցանեն: Իրենք քաղցած՝ ուրիշներու ջուր կու տան:

Թրգմն.

ԳՐԻԳՈՐ ՎՐԴ. ՄԱԳՍՈՒՏԵԱՆ

Ո՞ՒՐ Կ'ԵՐԹԱՆ ՍԱՏԱՆԱՆ ԵՒ ԳՈՂԸ

Ինչպէս սատանան չի մօտենար չարերուն, գիտնալով որ անոնք արդէն կալանուած են իր ծուղակին մէջ, կը նախընտրէ օրուան թուր ժամերուն դառնալ պարկեշտ ու բարի մարդոց շուրջը, որոնք կ'ապրին Աստուծոյ սիրոյ օրէնքին համաձայն:

Գողն ալ չ'երթար հոն ուր խոտ ու փայտ կայ, այլ կը մտնէ հոյաշէն տունները, ուր վստահ է, թէ պահուած գանձեր կան, արծաթ, ոսկի, ադամանդ:

Հին ու նոր Կտակարանները գոյգ թիերն են հաւատացեալին, որոնք պէտք է գործածէ երկուքն ալ միաժամանակ, որպէսզի իր գոյութեան նաւակը անվտանգ առաջնորդէ դէպի երկնային նաւահանգիստը:

Առանց աչդ երկու թիերուն գործածութեան անկարելի է կատարել ապահով նաւարկութիւն մեղքի ալեկոծ ծովուն վրայ:

Վարդան Ա. Քենյ.

Տիւկէրեան

Մանրավէպեր էջ 40